

ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Πάνω απ' όλα Έλληνας

Μερικοί άνθρωποι ερωτεύονται μια ιδέα και την ονειρεύονται μια ζωή. Άλλοι πάλι της δίνουν σάρκα και οστά και ζουν για αυτήν... όπως ο Παύλος Κανελλόπουλος. Ο έρωτας για την πατρίδα του και την τέχνη της, τον ενέπνευσε να συγκεντρώσει μία από τις πιο αξιόλογες ιδιωτικές συλλογές αντικειμένων ελληνικής τέχνης.

της Νατάσας Ζών

Γεννήθηκε στην Αθήνα στις 7 Σεπτεμβρίου 1906, ο νεότερος γιος του Αγγελου Κανελλόπουλου, ενός εκ των ιδρυτών των επιχειρήσεων Τιτάν, και της Ελένης Οικονόμου. Σπούδασε Νομική στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου το 1922, για δύο ακαδημαϊκά εξάμηνα, και ένα χρόνο αργότερα μεταγράφη στην Ανωτάτη Σχολή Χημείας του ίδιου Πανεπιστημίου. Η επιστήμη της χημείας δεν αποτελούσε γι' αυτόν έμπνευση αλλά επιλογή βασισμένη στις επιθυμίες του πατέρα του, προκειμένου να ενισχύσει τις επιχειρήσεις του. Το 1927 πήρε το πτυχίο του και άρχισε να ταξιδεύει στην Ευρώπη, μελετώντας Ιστορία της Τέχνης και Αρχαία Ελληνική Φιλοσοφία. Η οπθια είχε ανάψει...

Το 1940 ο πατριωτισμός του τον έφερε ως εθελοντή στο μέτωπο της Αλβανίας. Στη συνέχεια, από το 1945 ως το 1979 έγινε Διευθύνων Σύμβουλος της Α.Ε. τοιμέντων ΤΤΓΑΝ και από το 1979 ανέλαβε την θέση του Προέδρου της εταιρείας. Την χρονιά του 1945 νυμφεύτηκε την, επί 56 χρόνια, σύζυγο και συνοδοιπόρο του, Αλεξάνδρα Λόντου.

Όμως πέρα από την επιτυχημένη πορεία στις επιχειρήσεις, η πραγματική αγάπη του παρέμενε η τέχνη και σε αυτόν ακριβώς τον τομέα ανέπτυξε μεγάλη δραστηριότητα. Η δράση του υπήρξε ανεξάντλητη. Αποτέλεσε μέλος της Ειδικής Επιτροπής του Μουσείου Λαϊκής Τέχνης, αντιπρόεδρος της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας, ισόβιο επίτιμο μέλος της Επιστημονικής Εταιρείας Βυζαντινών Μελετών, μέλος του Δ.Σ της Γαλλο-Ελληνικής Ενώσεως και μέλος της Ενώσεως για την ενθάρρυνση της μελέτης της Ελληνικής Γλώσσας στη Σορβόνη.

Παράλληλα ανέπτυξε μεγάλη δραστηριότητα με πλήθος μελετών και διαλέξεων στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Η αξία αυτού του ιδιαίτερου και επιτυχημένου ανθρώπου αναγνωρίστηκε με εθνικές και ξένες διακρίσεις καθώς πολλοί ήταν οι φορείς της κοινωνικής ζωής που δεν έμειναν ασυγκίνητοι μπροστά στην δράση του. Τιμήθηκε από το ελληνικό κράτος με τον Πολεμικό Σταυρό (1940), το Μετάλλιο Εκστρατείας Αλβανίας (1940) και το Αργυρούν Μετάλλιο της Ακαδημίας Αθηνών. Ανακηρύχθηκε Ανώτατος Ταξιάρχης του Τάγματος του Φοίνικος. Το ιταλικό κράτος του απένευσε το Μετάλλιο Leonardo Da Vinci, ενώ το γαλλικό κράτος τον Σταυρό Ιππότη του Εθνικού Τάγματος της Αξίας και τον Σταυρό Ιππότη του Εθνικού Τάγματος της Λεγεώνας της Τιμής. Η δημοκρατία της Βραζιλίας του απένευσε το Μετάλλιο Καλών Τεχνών και Αξίας.

Την δεκαετία του '40 αποφάσισε να γίνει και επίσημα συλλέκτης ελληνικών και βυζαντινών αρχαιοτήτων και το πάθος του για την ελληνική τέχνη τον οδήγησε στον εντοπισμό αξιόλογων αντικειμένων, δημιουργώντας μία μοναδική ιδιωτική συλλογή. Η *πολύτιμη κληρονομιά* του στεγάζεται από το 1976 στο *Μουσείο Παύλου και Αλεξάνδρας Κανελλοπούλου*, ένα πρότυπο ίδρυμα στεγασμένο σε ένα νεοκλασικό κτίριο κάτω από την Ακρόπολη.

Ο Παύλος Κανελλόπουλος απεβίωσε, πλήρης ημερών, στις 3 Απριλίου 2003 αφήνοντας πίσω του μία, ανυπολόγιστη αξία, πολιτιστική κληρονομιά, κληροδότημα υψίστης σημασίας για την νεότερη Ελλάδα.

